

Měsíc svítí nad Pasewalkem,
rovným krajem míří.
Jak strážce bdělý and prázdným katafalkem
marnivě hýří.
A noční mraky do vnitrozemí pospíchají,
stromů se dotýkají,
větve ohýbají,
ještě, že malé, malé světlo hoří...

I v našich srdcích studených od pomoří,
i v našich srdcích studených od pomoří,
i v našich srdcích studených od pomoří,
i v našich srdcích...

Měsíc svítí nad nedozírnou plání,
tak dlouho bez přestání,
neviditelnou nití propojil naše hvězdy,
jsme nebi odevzdání.

Čekáme na mír
znavení bojem,
i braniborský vzduch
roztočil závěs se závojem,
ještě, že malé, malé světlo hoří...

I v našich srdcích studených od pomoří,
i v našich srdcích studených od pomoří,
i v našich srdcích studených od pomoří,
i v našich srdcích...